

ŠODIEN ŠĪ RAKSTU VIETA IR PIEPILDĪJUSIES

1 Paliksim, lūdzu, stāvot, noliecot savas galvas lūgšanas vārdiem.

2 Dārgais Debesu Tēvs, šovakar mēs esam pateicīgi par šo vēl vienu iespēju atnākt un pasniegt šo godpilno un brīnišķo Jēzus Kristus Evaņģēliju. Mēs pateicamies Tev, ka Viņš joprojām ir tāds pats vakar, šodien un mūžīgi. Mēs pateicamies Tev par šiem cilvēkiem, kuri ir sapulcējušies šeit šajā aukstajā laikā un vēl joprojām ar lielām cerībām gaida un tic, ka Dievs dāvās mums kaut ko neparastu. Kungs, ar šo cerību mēs nākam uz katru sanāksmi. Mēs pateicamies Tev par aizvakar vakarā dievnamā notikušo dievkalpojumu; pateicamies Tev par vakar šeit notikušo dievkalpojumu un par šodienas dievkalpojumu dievnamā. Mēs gaidām, ko Tu esi mums sagatavojis šovakar.

3 Tēvs, mēs zinām, ka Bībeles lappuses varētu šķirstīt ikviens, kas var kustināt savas rokas, bet ir tikai Viens, kas var padarīt to dzīvu un reālu, un tas esi Tu. Un, Tēvs, mēs gaidām, ka Tu to darīsi šovakar. Svētī mūs visos veidos. Mūsu sirdis ir tik prieka pilnas, redzot tuvojamies to laiku, kad mēs satiksīm Viņu aci pret aci – To, kuru esam mīlējuši un kuram esam dzīvojuši visus šos gadus.

4 Kungs, šajās dienās ir bijis daudz jaunpievērsto. Mēs esam dzirdējuši, ka ļoti daudzi no vakardienas dievkalpojuma, apmēram četrdesmit vai piecdesmit, no rīta tiks kristīti Tavā Vārdā. Ak, Dievs, lūdzu, turpini, mēs lūdzam, līdz ikviena iepriekš nolemtā Dieva sēkla ieraudzīs Evaņģēlija gaismu un ieies tajā ganāmpulkā.

5 Mēs lūdzam, lai Tu šovakar paslēp mūs aiz Vārda; padari mūs aklus pret šīs pasaules lietām un ļauj mums redzēt Jēzu. Lai šovakar mūsu vidū ir tāda pieredze kā Pārvērtību kalnā, lai mēs neredzētu nevienu cilvēku, bet tikai Jēzu. Mēs lūdzam to Viņa Vārdā un Viņa godam, un Viņa Evaņģēlija apstiprinājumam. Āmen.

Varat apsēsties.

6 Ja atļausiet, es nedaudz pavirzīšu uz sāniem mikrofonu, tas ir, galdu, lai es varētu redzēt abas zāles puses. Man šķiet, ka es te varu tos mikrofonus pārlikt. Labi, vēl tikai brītiņu.

7 Šovakar mēs no šīs auditorijas sveicinām mūsu draugus Arizonā, Kalifornijā, Teksasā un citviet Savienotajās Valstīs, caur telefona pieslēgumu. Tas ir dzirdams visā valstī, šīvakara dievkalpojums, caur telefona pieslēgumu, tā ka mēs paļaujamies, ka Dievs mūs svētīs.

8 Vai jūs labi dzirdat tur auditorijas kreisajā pusē? Labi, viņi tagad pārbaudīs telefona sistēmu, lai paskatītos, vai tā darbojas, kā nākas.

9 Vai šovakar visi ir priecīgi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Nu, ļoti labi. Un šajā pusē? ["Āmen."] Āmen. Es ļoti priecājos, ka jums visiem ir ērtas sēdvietas.

10 Un tā, rīt vakarā, ja cilvēku skaits turpinās pieaugt, tur būs arī tiešais telefona savienojums. Tāds ir jau šovakar. Es domāju, ka daži no viņiem jau ir pieslēgušies tur dievnamā.

11 Un rīt no rīta mēs nevaram noturēt dievkalpojumu dievnamā, jo...tur būs florists, kas rotās draudzi kāzām rīt pēcpusdienā. Un rīta dievkalpojumi ir pārcelti uz brāļa Radela draudzi, kas ir viens no mūsu sabiedrotajiem; tur augstāk uz šosejas, 62. numurs. Vai tas ir paziņots? [Brālis Nevils saka: "Jā."-Tulk.] Tas jau ir paziņots. Un, ja tur būs pārpildīts, mēs paņemsim tos pārējos un nosūtīsim pie cita kalpotāja, brāļa Juniara Džeksona Klārksvilā. Mēs sūtījām pie brāļa Radela, jo tas nav tālu no šejienes, un mēs varam...un mēs nodomājām, ka to atrast jums būtu vieglāk. Un tad mēs kaut kā tiksim ar to galā. Un noteikti atvediet rīt visus, kas vēlas tikt kristīti, un es ceru, ka līdz rītdienas kristībām pievienosies vēl kāds simts vai divi. Un tā, rītvakar...

12 Man nepatīk priekšlaicīgi paziņot, par ko es runāšu, bet vienā no dievkalpojumu vakariem vai kādā no dienām es vēlos runāt par tēmu: Kas ir šis Melhisedeks? Jo tā ir tēma, kas... Es ticu, ka mēs dzīvojam laikā, kad šīs atklāsmes, par kurām cauri visiem gadsimtiem nav bijis skaidrības... Kas bija tas cilvēks? Un es ticu, ka Dievam ir atbilde, kas Viņš bija. Daži saka, ka tas bija kāds "garīdznieks", citi saka, ka tas bija kāds ķēniņš, daži... Bet ir jābūt...

13 Kamēr vien ir jautājums, ir jābūt arī pareizai atbildei uz šo jautājumu. Nevar būt jautājuma, ja vispirms nav atbildes.

14 Un tā, mēs paļaujamies uz to, ka Dievs šovakar dos mums svētību no sava Vārda, kad mēs to lasīsim.

15 Un jūs esat... Billijs teica man, lai pasaku jums, ka jūs ļoti labi sadarbojaties ar tiem cilvēkiem, kas te atbild par autostāvvietu sistēmu, ar policiju un citiem. Turpiniet, tas ir ļoti, ļoti labi.

16 Mēs ceram sagaidīt to dienu, varbūt tuvākajā nākotnē, kad mēs varēsim atvest uz pilsētu telti un uzcelt to šeit stadionā, kur mēs varētu palikt ilgāku laiku, varbūt trīs vai četras nedēļas, nepārtraukti atmodas dievkalpojumi. Šeit mēs tikko paspējam iepazīt viens otru, un mums jau ir jāatvadās un jādodas prom. Bet es gribētu atbraukt un palikt ilgāku laiku, kaut vienu reizi, kur mēs varētu palikt uz vietas, lai mums nebūtu jābeidz vienā vai divos vakaros, bet vienkārši palikt un mācīt, dienu un vakaru, dienu un vakaru, vēl un vēl. Varbūt kāds aizietu mājās un pabarotu vistas, izslauktu govīs un nākamajā nedēļā atgrieztos un atkal piedalītos kalpošanās. Man tā patīk. Lai Tas Kungs ir ar jums!

17 Un tā, pirms es aizeju, iespējams, svētdienas rītā vai svētdienas vakarā, vai arī kādā no dievkalpojumiem, es zinu, ka jūs visi gaidāt, lai dzirdētu vēstījumu par to, kāda ir patiesība par *laulību un šķiršanos*, kas ir viena no lielajām šī laika problēmām. Un tikpat droši, kā es stāvu šeit, es ticu, ka pareizā atbilde ir Dieva Vārdā. Un es domāju, ka tieši tāpēc es biju apsolijs atgriezties.

18 Un man šķiet, zinot...cik es zinu, es gribu noturēt vēl vienu dievkalpojumu šeit, Džefersonvilā, Lieldienu svētdienā, un mēs...rītausmas dievkalpojumu un vēl Lieldienu svētdienu. Tā ka mēs par to paziņosim iepriekš, un varbūt mēģināsim dabūt to auditoriju, ja būs iespējams, vai kādu citu vietu uz svētdienu, varbūt sanāksim sestdien un svētdien. Man būs jāatskrien un tad uzreiz jādodas prom, jo tas ir tuvu tam laikam... Man tas sākumā ir jāpārbauda manā grafikā, bet viena no manām pieturvietām ir Kalifornijā. Un tūlīt pēc tam man ir jādodas uz Āfriku. Tāpēc uzturiet sakarus un lūdzieties par mums.

19 Un tā, šovakar es vēlos pievērst jūsu uzmanību Dieva Vārda daļai, kas atrodas Lūkas Evaņģēlija 4. nodaļā. Tas sākas 4. nodaļas 16. pantā, kur Jēzus runā:

Šodien šis jūsu ausīm dzirdētais Vārds ir piepildījies.

20 Un tā, mēs gribētu izdarīt no tā šādu secinājumu: cik dinamisks ir Dieva Vārds! Lūk, mēs visi varam izprast mehāniku, bet ir vajadzīga dinamika, lai liktu tam darboties.

21 Mēs varam izprast mašīnas, automašīnas mehāniku, bet vēl ir vajadzīga dinamika, lai riteņi sāktu darboties un kustēties.

22 Un tā, Jēzus bija atgriezies Nācāretē, kur Viņš bija uzaudzis. Tālāk šeit Rakstos mēs redzam, ka viņi sacīja: “Mēs esam dzirdējuši, ka Kapernaumā Tu izdarīji *to un to*. Tagad parādi mums, kā Tu to dari šeit, Tavā apkaimē.”

23 Jēzus sacīja: “Nav pravieša bez goda, kā vien savā zemē.” Un tā, protams, ir vieta, kur jūs uzaugāt un kur cilvēki jūs pazīst. Un tur Viņam jau no paša sākuma bija slikta slava, jo Viņš bija piedzimis bez zemes tēva. Cilvēki sauca Viņu par “ārlaulības” bērnu, jo Marija bija kļuvusi grūta, pirms viņa oficiāli apprecējās ar Jāzepu. Bet tā tas nav; mēs zinām, ka tā tas nav.

24 Un šī Rakstu vieta piesaistīja manu uzmanību pēc notikuma, kas nesen atgadījās Fīniksā, Arizonas štatā. Tā bija pēdējā diena kalpošanā, kurā man bija jārunā starptautiskajā pilnā Evaņģēlija uzņēmēju konvencijā.

25 Un šajā konvencijā bija kāds viesis, proti, katoļu bīskaps no “kaldeju apustuliskā rituāla katoļu baznīcas”, godājamais Džons S. Stenlijs no Dominikāņu ordeņa. Viņš ir Amerikas Savienoto Valstu katoļu baznīcas metropolīta arhibīskaps. Šeit ir viņa vizītkarte un viņa adrese.

26 Viņš viesojās pie kristīgajiem uzņēmējiem, un es biju viņu tur redzējis iepriekšējā dienā. Un,

kad es runāju sestdienas vakarā, šķiet, tas bija tad vai arī svētdienas rītā, brokastu laikā, un es... Kad es runāju, viņš turpināja mani vērot. Es nodomāju: “Šis cilvēks noteikti nepiekrīt visam, ko es saku.” Un, ziniet, to vienkārši varēja redzēt, kā viņš nolaiž un atkal paceļ galvu, bet es nezināju, kas tieši notiek viņa prātā.

27 Tā ka svētdien pēcpusdienā, kad es uzkāpu augšā sludināt, es grasījos runāt par manu tēmu “Dzemdību sāpes”, kur Jēzus teica: “Kad sieva dzemdē bērnu,” viņai ir dzemdību sāpes. Un tā es grasījos runāt no šīs vietas par tēmu “Dzemdību sāpes”, sakot, ka pasaule šobrīd piedzīvo dzemdību sāpes. Vecajam ir jāaiziet, lai varētu piedzimt jaunais; tieši tāpat kā sēklai ir jāsapūst, lai tā dotu jaunu dzīvību.

28 Un kā šīs sāpes, dzemdību sāpes satricina zemi! Pirmajā Pasaules karā viņa piedzīvoja briesmīgas sāpes, jo viņiem bija indīgas gāzes un citas lietas, kas teju vai spēja iznīcināt pasauli. Un Otrajā Pasaules karā viņu satricināja vēl vienas, vēl spēcīgākas sāpes; viņiem jau bija lieljaudas ieroči un arī atombumba. Viņa nespēs izturēt vēl vienas dzemdību sāpes. Ar šīm raķetēm un visu pārējo, kas ir šodien, vēl viens karš izmetīs viņu kosmosā, jo šoreiz viņa piedzemdēs. Un būs jauna zeme. Bībelē ir teikts, ka tā būs.

29 Skatot ikviena pravieša vēstījumam, Israēls piedzīvoja dzemdību sāpes, jo šie pravieši parādījās uz skatuves pēc tam, kad teologi un garīdznieki jau bija visu draudzi padarījuši par organizāciju. Un, kad šie pravieši parādījās uz skatuves ar TĀ SAKA TAS KUNGS, viņi satricināja tās draudzes, un viņai bija dzemdību sāpes. Visbeidzot viņai bija tādas dzemdību sāpes, līdz viņa piedzemdēja Evaņģēlija Dēlu, kurš bija pats Vārds, kļuvis par miesu.

30 Tāpēc šovakar draudze patiešām atkal ir dzemdību sāpēs, lai atkal piedzimtu Dēls, atkal atnāktu Dieva Dēls. Visi mūsu teologi, visas mūsu sistēmas, visas mūsu konfesijas ir sapuvušas tieši zem mūsu kājām. Tā ka mēs esam dzemdību sāpēs, un vēstījums no Dieva vienmēr iemet draudzi vēl lielākās sāpēs, bet pēc maza brītiņa viņa piedzemdēs Līgavu; tas atnesīs Jēzu Kristu Viņa Līgavai.

31 Un tad, domājot, ka šis cilvēks man tik ļoti nepiekrīt... Kad es piecēlos, lai runātu to vēstījumu, es atvēru savu Bībeli, lai atrastu to lapu.

32 Un mana sieva tikko kā Ziemassvētkos bija uzdāvinājusi man jaunu Bībeli. Mana vecā Bībele bija aptuveni piecpadsmit gadus veca un bija teju vai sadalījusies gabalos. Ikreiz, kad es to atvēru, no tās krita ārā lapas. Taču es zināju, kā tajā sameklēt visas Rakstu vietas, tāpēc to Bībeli es lietoju izpētē. Bet es vienkārši paņēmu to jauno, jo tā otra izskatījās pārāk noplīsusī, lai to ņemtu līdzī uz baznīcu.

33 Un, kad es atvēru Jāņa Evaņģēliju, kur atradās tā Rakstu vieta, es sāku lasīt 16. nodaļu, bet tā panta, kuru es meklēju, tur nebija. Tāpēc es nodomāju: “Dīvaini!” Es paskatījos vēlreiz; tā joprojām tur nebija.

34 Un brālis Džeks Mūrs no Šrīvportas Luiziānas štatā, tuvs mans draugs, viņš sēdēja turpat. Es sacīju: “Brāli Džek, vai tad tas neatrodas Jāņa Evaņģēlija 16. nodaļā?”

Viņš sacīja: “Jā.”

35 Un šis katoļu priesteris piecēlās no savas sēdvietas starp aptuveni simts garīdzniekiem, kas sēdēja uz platformas, pienāca man klāt, visā savā ietērpā, ar mantiju, krustiem un visu pārējo, un piegāja man pavisam tuvu klāt. Un viņš teica: “Mans dēls, esi drošs. Dievs grasās darboties.”

Es nodomāju: “Un to man saka katoļu bīskaps?”

Viņš sacīja: “Izlasi to no manas Bībeles.”

36 Un es izlasīju to Rakstu vietu no viņa Bībeles, paņēmu tēmu un nosludināju savu svētrunu.

37 Kad es biju beidzis, viņš uzkāpa augšā (pēc tam, kad es jau biju aizgājis) un sacīja: “Kaut kam ir jānotiek. Pēc šī te draudzei ir jāizklūst no tā jucekļa, kurā tā atrodas, vai arī mums ir jāizklūst no tā jucekļa, kurā atrodas draudze.” Tātad, vai nu viens, vai otrs.

38 Un tovakar es biju mājupceļā, dodoties atpakaļ uz Tūsonu. Bērni sagribēja sviestmaizi, un es apstājos kādā pieturā, lai nopirktu sviestmaizi. Un mana sieva teica: “Bil, es nekad mūžā neesmu bijusi tik nervoza, skatoties, kā tu stāvi tur un ņemies ar to Bībeli.” Viņa teica: “Vai tad tu nebiji satraucies?”

39 Es teicu: “Nē.” Es teicu: “Es zināju, ka tas kaut kur tur ir. Vienkārši tās lapas tur nebija. Tā ir drukas kļūda.”

40 Un viņa sacīja: “Padomā tik, es taču biju tā, kas iedeva tev to Bībeli! Izskatījās, ka uz mani skatās ikviena acs.”

41 Un es teicu: “Nu, tā nebija tava vaina. Tā bija drukas kļūda Bībelē.” Es sacīju: “Viņi vienkārši nebija ielikuši to lapu.”

42 Vēlāk es apsēdos un apskatīju to vēlreiz, tik nevainojami, cik vien iespējams... Un daļa no sešpadsmitās nodaļas beidzās aptuveni trīs collas no apakšējās malas, bet nākamajā lapā tieši tajā pašā vietā sākās septiņpadsmitā nodaļa. Un, tā kā tā bija jauna Bībele, tās abas lapas bija salipušas kopā, un 16. nodaļas vietā es biju lasījis no 17. nodaļas. “Nu,” es sacīju, “tātad viss ir kārtībā. Tam bija kāds iemesls.”

43 Un tikpat skaidri, kā jūs varētu dzirdēt jebkuru citu balsi, uz mani runāja balss un sacīja: “Viņš ienāca Nācaretē, kur Viņš bija uzaudzis, un iegāja sinagogā pēc Sava ieraduma. Un priesteris iedeva Viņam izlasīt Rakstus, un Viņš izlasīja Jesajas 61. nodaļu. Un, kad Viņš bija izlasījis Rakstus, Viņš apsēdās, atdeva priesterim Bībeli, to grāmatu, un apsēdās. Un visu sanākušo acis bija pievērstas Viņam. Un no Viņa mutes nāca dārgi Vārdi. Un Viņš sacīja: ‘Šodien šie Raksti ir piepildījušies.’”

“Šodien šie Raksti ir piepildījušies.”

44 Cik precīzi ir Raksti! Ja jūs pievērsīsiet uzmanību, tad mūsu Kungs lasīja Jesajas 61:1-2, Jesajas 61:1-2. Bet Jesajas 61. nodaļas 2. panta vidū Viņš apstājas; tur, kur ir teikts: “Tā Kunga Gars ir uz Manis, lai sludinātu žēlastības gadu,” pēc tam Viņš apstājas. Kāpēc? Atlikusī daļa, tiesas iestāšanās, neattiecas uz Viņa pirmo atnākšanu, bet gan uz Viņa otro atnākšanu. Saproties, toreiz tas uz to neattiecas. Cik nekļūdīgi ir Raksti! Tie vienmēr ir pilnīgi. Jēzus apstājās tieši tur, kur apstājās Raksti, jo tas bija tieši tas, kam bija jābūt apliecinātam Viņa laikā, tas ir, tajā pirmajā atnākšanā. Otrajā atnākšanā Viņš atnesīs tiesu uz zemi, taču ne toreiz. Viņam bija “jāsludina žēlastības gads”.

45 Pievērsiet uzmanību Mesijam, kas stāv uz platformas, lai identificētu Sevi ar apsolījuma Vārdu tam periodam. Cik neparasti, Mesija stāv draudzes priekšā! Un paskatieties uz šiem dārgajiem Vārdiem, kad Viņš šeit saka: “Lai sludinātu žēlastības gadu.”

46 “Žēlastības gads” kā mēs visi, kas lasām Bībeli, zinām, bija “gaviļu gads”. Tad, kad visi vergi un ieslodzītie, kādi nu tie bija, ielikti cietumā; viņiem bija jāatdod dēls, lai samaksātu parādu; vai meita, lai samaksātu parādu [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.], un viņi bija verdzībā. Neatkarīgi no tā, cik ilgi viņi bija bijuši verdzībā vai cik ilgi viņiem bija paredzēts tajā atrasties – kad pienāca šis gaviļu gads, kad atskanēja bazūne, ikviens cilvēks varēja kļūt brīvs, ja viņš gribēja būt brīvs. [Pārtraukums lentas ierakstā.] Tu biji brīvs. Tu vairs nebiji vergs.

47 Bet, ja tu gribēji palikt vergs, tad tevi bija jāaizved uz templi, jānostāda pie tempļa staba, jāpaņem īlens un jāizdur ar to tavā ausī caurums, un tad tev bija jākalpo tam vergturim visas tavas atlikušā mūža dienas.

48 Kāds pilnīgs Jēzus Kristus Evaņģēlija atspoguļojums! Kad tas tiek sludināts, tas žēlastības laiks un gaviļu laiks, jebkurš, nav svarīgi, kas tu esi, kādas krāsas tu esi, kādai konfesijai tu piederi, cik dziļi tu esi iegrimis grēkā vai kas ar tevi nav kārtībā, tu vari būt brīvs, kad tu dzirdi skanam Evaņģēlija bazūni. Tu esi brīvs!

49 Bet, ja tu pagriez vēstījumam muguru un atsakies to uzklaustīt, ievērojiet, tev ar īlenu tika izdurts ausī caurums. Tas nozīmē, tā teikt, ka tu esi šķērsojis robežu starp žēlastību un tiesu, un tu

vairs nekad nedzirdēsi Evaņģēliju. Tu vairs netiksi ne soli uz priekšu. Tev līdz mūža galam būs jāklūst par tās sistēmas, kurā esi, vergu; ja tu atsakies uzklaut žēlastības gadu.

50 Lūk, atlikušajai tā teksta daļai, kā es jau teicu, nebija vajadzīgs skaidrojums, jo šis Mesija, kas nāks, tieši tagad Viņš atnesīs tiesu.

51 Nu, kā gan tie cilvēki nespēja ieraudzīt, kas Viņš bija? Kā viņi palaida to garām? Kā tas bija iespējams, kad tas bija tik skaidri darīts zināms un parādīts? Kā viņi to varēja to neieraudzīt? Kad Viņš...

52 Kāds vārds! Aizdomājieties par to: “Šodien šie Raksti ir piepildījušies jūsu acu priekšā.” Kas to teica? Pats Dievs, kurš pats ir Sava Vārda izskaidrotājs. “Šodien šie Raksti ir piepildījušies.” Pats Mesija stāv sanākušo priekšā un lasa no Bībeles Vārdu, kas attiecas uz Viņu pašu, un tad saka: “Šodien šie Raksti ir piepildījušies,” bet viņi joprojām nespēja to ieraudzīt.

53 Tā bija liela traģēdija, bet tas notika. Tā ir noticis daudzas reizes. Kā tas varēja notikt? Protams, tāpat kā tas notika citās reizēs – uzticoties cilvēciskajam Vārda skaidrojumam. Lūk, kas to izraisīja. Tie ticīgie tajos laikos, tā sauktie ticīgie, pieņēma to skaidrojumu, ko par Rakstiem bija teicis priesteris. Tāpēc Jēzus, nepiederēdams nevienai no viņu biedrībām, Viņš bija izslēgts no viņu sabiedrības.

54 Un līdz ar to viņi nespēja identificēt Viņu ar sevi, jo Viņš atšķīrās no viņiem. Jēzus Kristus persona bija tik unikāla, ka neviens nebūtu varējis neievērot, ka Viņš ir Dieva Dēls, jo Viņš bija pilnīgs to Rakstu, kas par Viņu bija rakstīti, apliecinājums.

55 Tieši tā tiek atpazīts ikviens kristietis: kad viņa dzīve apliecina tieši tās lietas, kas būtu jādara kristietim.

56 Viņš varēja tur nostāties un pateikt: “Šajā dienā šie Raksti ir piepildījušies jūsu acu priekšā!” Tik acīmredzami, tik skaidri, un tomēr tie cilvēki to nesaprata. Kāpēc? Tāpēc ka viņi pieņēma kaut kādas priesteru grupas, kurai viņi bija paklausīgi, izskaidrojumu.

57 Un vēsture vienmēr atkārtojas. Un Rakstiem ir daudzpusīga nozīme un daudzpusīga atklāsme.

58 Piemēram, kā ir teikts Bībelē: “No Ēģiptes Es Savu dēlu esmu aicinājis,” un tas attiecas uz Jēzu. Bet, ieskatoties uzmanīgāk, jūs ieraugāt, ka tas pats Rakstu pants attiecas arī uz Jēkabu. Jēzus bija lielāks Viņa Dēls. Jēkabs bija Viņa dēls, kuru Viņš aicināja no Ēģiptes, uz ko norāda Skofilda atsauces un visas citas atsauces, jo tā ir tā Rakstu vieta, uz ko tas attiecās. Tādējādi tam bija divējāda nozīme; tas attiecās uz Jēkaba izsaukšanu, un arī uz Jēzus izsaukšanu.

59 Un tā tas ir arī šodien! Mēs atrodamies tādā nemierā, kādā mēs esam, un cilvēki nespēj saskatīt Dieva patiesību, jo ir pārāk daudz cilvēcisku Dieva Vārda skaidrojumu. Dievam nav vajadzīgs, lai kāds skaidrotu Viņa Vārdu. Viņš izskaidro Sevi pats.

60 Iesākumā Dievs pateica: “Lai top gaisma,” un gaisma radās. Tam nav vajadzīgs izskaidrojums.

61 Viņš pateica: “Jaunava taps grūta,” un tā ar viņu notika. Tam nav vajadzīgs nekāds izskaidrojums.

62 Kad... Dievs izskaidro Savu Vārdu, apstiprinot to un pierādot, ka tas tā ir. Tas ir Viņa skaidrojums – Viņš liek tam īstenoties. Tāds ir Dieva izskaidrojums – kad Viņš liek īstenoties Savam Vārdam. Viņš izskaidro to tev.

63 Tāpat kā tad, ja nekad nebūtu bijis gaismas un Viņš pateiktu: “Lai top gaisma,” un tā parādītos, tam nebūtu vajadzīgs nekāds skaidrojums.

64 Bet mēs esam iejaukuši tajā cilvēciskās sistēmas, un, kad jūs tā darāt, jūs to sabojājat. Tā tas ir bijis vienmēr.

65 Bet es joprojām domāju, cik tas bija pārsteidzoši! Aizdomājieties par to, Mesija! Kāpēc

viņiem neizdevās Viņu ieraudzīt? Tāpēc ka viņu pašu līderi, kuriem būtu vajadzējis Viņu pazīt, kuriem būtu vajadzējis zināt Rakstu pantus, kuriem būtu vajadzējis saprast Rakstus, viņi noniecināja to Cilvēku un teica: “Viņš ir ārļaulībā dzimis bērns. Mēs tam neticēsim.”

66 Pēc daudziem gadiem mēs tā vairs nedomājam. Mēs būtu gatavi mirt par vārdiem, ka Viņš bija no jaunavas dzimis Dēls.

67 Un kādreiz būs tā, ka par tām lietām, ko mēs redzam, ko Jehova dara šodien, cilvēki nākamajos laikmetos (ja tādi būs) atdos savas dzīvības par to, par ko mēs runājam šodien. Jums tas būs jādara, kad stāsies spēkā zvēra zīme, un jums nebūs atļauts sludināt Evaņģēliju šādā veidā. Kad tā lielā draudžu savienība, kurai šobrīd viss ir sagatavots vispasaules draudzei, sanāks kopā, jums būs jāapzīmogo sava liecība par šo ar savu dzīvību.

68 Jums ir jātic tam tagad. Ja tie priesteri varētu uzcelties, tie, kas Viņu nosodīja, tie Viņu vairs nenosodītu. “Bet,” jūs teiksiet, “ja es būtu bijis tur, es būtu darījis *tā un tā*.” Nu, tas nebija tavš periods. Bet šis ir tavš periods, šis ir tas laiks.

Tu sacīsi: “Nu, ja Viņš būtu šeit!”

69 Bībele saka, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tas pats, tāpēc Viņš ir šeit. Viņš ir šeit! Pasaulei kļūstot civilizētai, varenākai un izglītotākai, Viņš ir šeit Gara veidā, kuru viņi nevar nogalināt vai nonāvēt. Viņš reiz nomira, un Viņš vairs nevar nomirt. Viņam bija jāklūst par miesu, lai Dievs miesā varētu tikt notiesāts uz nāvi par grēku. Taču tagad Viņš vairs nevar nomirt; tas ir Svētais Gars.

70 Nu, tikai padomājiet, kas tik viņiem nebija pret Viņu! Vēl viena lieta, ka Viņš negribēja pievienoties viņu rindām. Un tas, kā jūs redzat, padarīja Viņu par sliktu cilvēku. Viņš nepievienojās viņu organizācijām, nepievienojās viņu priesterībai un Viņam nebija ar to nekā kopīga. Un turklāt Viņš vēl centās nojaukt to, ko viņi bija uzcēluši.

71 Viņš iegāja templī. Mēs Viņu saucam par lēnprātīgu cilvēku; Viņš tāds bija, bet bieži vien mēs nepareizi saprotam, kas ir lēnprātība.

72 Viņš bija līdzjūtīgs cilvēks, bet reizēm mēs nesaprotam, kas ir līdzjūtība. Tas nav cilvēcisks žēlums, ne tā ir līdzjūtība. Bet *līdzjūtība* ir “Dieva gribas darīšana”.

73 Viņš gāja garām Betezdas dīķim, vārtiem. Tur gulēja cilvēki, liels pūlis ar tiem. Pūlis nav kāds konkrēts skaits. Bet tur gulēja daudzi: kropli, akli, klibi, izkaltuši. Viņam vienmēr bija līdzjūtība pret cilvēkiem. Bet Viņš piegāja pie viena cilvēka, kurš nebija kropls, akls, klibš vai izkaltis; varbūt viņam bija prostatas problēmas, varbūt viņam bija kāda cita neliela ieilgusi vaina. Viņam tas bija bijis trīsdesmit astoņus gadus. Tas viņam pārāk netraucēja, tas nebūtu viņu nonāvējis. Viņš gulēja uz salmu maisa. Un Viņš sacīja: “Vai tu gribi būt vesels?”

74 Un tas vīrs sacīja: “Man nav neviena, kas mani ienestu dīķī, un, kamēr es aizeju, nu, kāds cits iekāpj tur pirms manis.” Redziet, viņš varēja staigāt, viņš varēja redzēt, viņš varēja kustēties, bet viņš vienkārši bija vārgs.

75 Un Jēzus sacīja viņam: “Celies! Ņem savu gultu un ej mājās.” Un Jēzum par to tika uzdoti jautājumi, jo jūs atceraties, ka tā saka Raksti.

76 Nav brīnums! Ja Viņš šovakar ierastos Džefersonvilā un izdarītu kaut ko tādu, viņi vēl aizvien runātu par Viņu.

77 Bet atcerieties, ka Viņš nāca, lai darītu tikai vienu lietu – pildītu Dieva gribu. Lūk, tas ir atrodams Jāņa Evaņģēlija 5:19, tur jūs atradīsiet atbildi. Viņš teica: “Patiesi, patiesi, Es saku jums: Dēls pats no sevis nevar neko darīt, bet Dēls dara to, ko Viņš redz Tēvu darot.”

78 Lūk, viņiem būtu vajadzējis zināt, ka tieši tas bija Mozus pravietojuma apstiprinājums: “Jo Tas Kungs, jūsu Dievs, cels pravieti, tādu kā es.”

79 Vai pamanījāt, kad Viņš ieraudzīja šo cilvēku, Viņš teica... Jēzus zināja, ka tas atradās šādā

stāvoklī jau gadiem ilgi. Saprotiet, būdams pravietis, Viņš redzēja šo cilvēku tajā stāvoklī; un Viņš nokāpa tur lejā, pagāja garām visiem tiem cilvēkiem, spiezdamiem cauri pūlim, līdz Viņš atrada to konkrēto vīru.

80 Pagāja garām tam kroplajam, klibajam, akļajam un izkaltušajam, kaut arī Viņš bija līdzjūtīgs. Bet *līdzjūtība* ir “Dieva gribas pildīšana”.

81 Un tā, mēs redzam, ka Viņš...tā kā Viņš nepievienojās viņiem un Viņam nebija nekā kopēja ar viņu sociālajiem stāvokļiem, Viņš bija izstumtais. Viņam nebija nekādu...

82 Turklāt viendien Viņš ienāca templī. Šis Vīrs iegāja tur un atrada Dieva namu tikpat apgānītu, kāds tas ir šodien. Viņi tur pirka, pārdeva, mainīja naudu. Un Viņš apgāza naudas galdus; paņēma virves, sapina tās un izdzina tos naudas mijējus no tempļa. Un paskatījās uz tiem ar dusmām un sacīja: “Ir rakstīts,” aleluja, “Mana Tēva nams ir lūgšanu nams, bet jūs to esat padarījuši par zagļu midzeni. Un jūs ar savām tradīcijām esat padarījuši Dieva baušļus neefektīvus.

83 Ak, vai tad šāds pūlis varētu Viņam noticēt? It nemaz. Viņi bija tik ļoti ieslīguši tā laika sabiedrības netīrībā un nešķīstībā, ka viņi bija tik garīdznieciski auksti, ka nespēja sajust Visvarenā Dieva spēka vibrācijas. Nav brīnums, ka tā pazemīgā sievietē varēja pieskarties Viņa drēbēm un caur to saņemt dziedināšanu, bet piedzēries kareivis varēja spļaut Viņam sejā un nejust nekādu spēku! Tas ir atkarīgs no tā, kā tu tam pieej. Tas ir atkarīgs no tā, ko tu sagaidi. Kad tu ej uz baznīcu, tas ir atkarīgs no tā, ko tu sagaidi.

84 Lūk, mēs redzam, kā Viņš tur stāv. Nav šaubu, ka ļaudis jau bija viņu brīdinājuši, brīdinājuši...ka priesteris bija brīdinājis ļaudis: “Tātad, nākamajā sabbatā Viņš atnāks uz šejieni, un, kad Viņš atnāks, neklausieties Viņā. Nu, jūs varat iet un tur pasēdēt, bet nepievērsiet uzmanību tam, ko Viņš saka, jo Viņš nepieder pie mūsu grupas. Viņš ir izstumtais. Viņam nav biedra kartes. Viņam nav pat kādas organizācijas dokumentu. Viņam nekā tāda nav.”

“Kas Viņš ir?”

85 “Kaut kāds puisis atkritējs, kas piedzima kaut kur tur, ārļaulībā, kāda galdnieka mājā, viņa māte palika ar viņu stāvoklī vēl pirms kāzām, un tagad viņi cenšas to visu noslēpt aiz kaut kā pārdabiska.”

86 “Mēs zinām, ka tad, kad nāks Mesija, Viņš nonāks pa debesu gaitenītiem un dosies pie mūsu augstā priestera, un sacīs: “Te nu Es esmu, Kajafa.” Bet mēs redzam, ka Viņš neizdarīja to tādā veidā, jo šādi tas nebija rakstīts Vārdā. Tā bija cilvēku tradīcija, kas lika viņiem tā ticēt.

87 Vārds bija pateicis, ka Viņš nāks tieši tā, kā Viņš atnāca. Un tur nu Viņš stāvēja, lasīja Vārdu un sacīja viņiem: “Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies jūsu acu priekšā.” Bet viņi vienalga nespēja Viņu ieraudzīt jeb atpazīt, kā viņi nebija atpazīnuši visos citos laikos.

88 To pašu būtu varējis pateikt arī Noa tajā dienā, kad viņš iegāja šķirstā un durvis aizvērās. Mozus būtu varējis atvērt to logu šķirsta augšpusē, paskatīties ārā uz sanāksmi... Atcerieties, durvis aizvēra Dievs. Un viņš būtu varējis pateikt: “Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies jūsu acu priekšā,” bet tad viņiem bija jau par vēlu. Viņš bija sludinājis simt divdesmit gadu, mēģinādams dabūt viņus tajā laivā, ko viņš bija uzbūvējis, sacīdams viņiem, ka Raksti saka: “TĀ SAKA TAS KUNGS, būs lietus,” bet viņi gaidīja pārāk ilgi. Un Noa varēja vienkārši pateikt: “Šodien, šajā dienā šī Rakstu vieta ir piepildījies.”

89 Mozus tajā pašā dienā, kad uz Sinaja kalna nonāca uguns stabs un apliecināja viņa liecību, Mozus būtu varējis pateikt: “Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.”

90 Mozus, jūs zināt, bija aicināts Dieva vīrs, pravietis. Un, kad viņš tika aicināts, būdams pravietis, viņam bija jāsaņem pārdabisks pārdzīvojums. Lai kļūtu par pravieti, viņam bija jāastopas ar Dievu aci pret aci un jārunā ar Viņu. Un vēl viena lieta – tam, ko viņš teica, bija jāpiepildās, citādi neviens nebūtu viņam ticējis.

91 Tāpēc nevienam cilvēkam nav tiesību sevi tā saukt, kamēr viņš nav sarunājies ar Dievu aci

pret aci kaut kur dziļi tuksnesī, kur viņš pats ir saticis Dievu. Un visi pasaules ateisti nespētu viņu no tā atrunāt; viņš tur bija, viņš zina, ka tas notika. Ikvienam kristietim vajadzētu iegūt šādu pieredzi, pirms viņš saka, ka ir kristietis. Pašam savu pieredzi!

92 Nesen es runāju ar savu brāļadēlu, jaunu katoļu puisi, kas teica: “Tēvoci Bil, es esmu izmēģinājis visu, es esmu bijis visur, mēģinādams kaut ko atrast.” Viņš ir raudājis nakti pēc nakts, pirms sākās šīs sanāksmes. Un naktīs viņam bija sapņi, ka viņš ienāk, pieskrien pie altāra, no kura tiek sludināts, un atzīstas, ka viņam nav bijusi taisnība.

93 Es sacīju: “Melvin, nav svarīgi, kur tu centies iet, nav svarīgi, cik daudzām draudzēm tu pievienojies, cik daudz 'Esi sveicināta Marija' tu saki vai cik daudz svētību tu saņem no kāda cilvēka, tev ir jāpiedzimst no augšas no Dieva Gara! Tas ir vienīgais, kas apmierinās cilvēka sirdi.”

94 Tā ir, es zinu, ka šodien viņiem ir aizstājējs piedzimšanai no augšienes, vienkārši paspiest roku sludinātājam un ierakstīt savu vārdu grāmatā. Bet, draugi, tā ir dogma. Tā nav Bībeles patiesība. Ja tā būtu, tad Apustuļu darbu 2. nodaļa skanētu šādi: “Kad pienāca Vasarsvētku diena, iznāca mācītājs un paspieda cilvēkiem roku.”

95 Bet ir teikts: “Kad pienāca Vasarsvētku diena,” kad uzsākās draudze, “no debesīm atskanēja skaņa, it kā stiprs vējš pūstu, un piepildīja visu namu, kur tie sēdēja.” Šādi Svētais Gars atnāca pirmajā reizē. Šādi Viņš ir nācis vienmēr kopš tā laika. Viņš ir Dievs, un Viņš nemainās. Lūk, cilvēki uz tā klūp.

Viņi saka: “Tas bija citam laikam.”

96 Nu, Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Katru reizi, kad draudze saņēma Svēto Garu, Viņš vienmēr nāca tā, kā Viņš nāca pirmajā reizē, saskaņā ar to pašu recepti, Apustuļu darbi 2:38; tas nekad nav mainījies, nekad nemainīsies.

97 Tāpat kā ārsta recepte pret kādu slimību. Viņš izraksta recepti kādai slimībai, to dara ārsts. Bet iedodiet to kādam aptiekāram šarlatānam, un viņš pievienos tur pārāk daudz pretindes, un tā būs tik vāja, ka neko labu tev nedos; ja viņš pievienos tur pārāk daudz indes, tā tevi nonāvēs. Tam ir jābūt izrakstītam precīzi saskaņā ar ārsta norādījumiem.

98 Un ārsta recepti, kā saņemt Svēto Garu, mums deva dakteris Sīmanis Pēteris Vasarsvētku dienā. “Es jums došu recepti. Atgriezieties no grēkiem, ikviens no jums, un kristieties Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šī recepte attiecas uz tiem, kas ir tālu, un uz visiem, kurus Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.” Mūžīgā recepte!

99 Mozum bija šis pieredzes pārdzīvojums. Viņš devās uz to valsti un sāka stāstīt tautai: “Es satiku uguns stabu. Tas atradās degošā krūmā. Un Viņš man lika jums pateikt: 'ES ESMU, KAS ES ESMU. Ej, Es būšu ar tevi. Ņem rokā to nūju un pacel to virs Ēģiptes; viss, ko tu prasīsi, notiks.’”

Nu, kāds priesteris varbūt pateica: “Blēņas!”

100 Bet, kad viņi ieraudzīja, kā īstenojas reāli, ar to saistīti fakti, viņu uzskats mainījās. Viņi zināja, ka viņš ir Dieva sūtīts.

101 Tādējādi, ja Mozus teica, ka viņš redzēja, un liecināja, ka tā ir patiesība, tad Dievam ir pienākums, ja tā ir patiesība, identificēt un apstiprināt tā cilvēka vārdu, patiesību. Tā ir taisnība.

102 Ja Jēzus Kristus tajā dienā stāvēja tur un izlasīja: “Šodien šis Vārds ir piepildījies jūsu priekšā,” tad Dievam ir pienākums likt tam Vārdam īstenoties.

103 Mēs stāvam šeit šovakar un sakām, ka: “Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Dieva pienākums ir pierādīt, ka tas tā ir, jo tas ir Viņa Vārds. Kā tas var notikt? Ir vajadzīga ticība, lai tam ticētu. Ir vajadzīga ticība, lai ticētu, ka Viņa Vārds ir patiesība.

104 Ievērojiet, kas notika, kad Mozus izveda tos bērnus un visus tos, kas viņam sekoja. Tie, kas nesejoja, palika Ēģiptē. Bet tiem, kas bija sekojuši Mozum, kad viņi iznāca no Sarkanās jūras un devās tuksnesī, Dievs nonāca uz Sinaja kalna. Tas uguns stabs aizdedzināja visu kalnu, un no

turienes runāja balss, un Dievs deva desmit baušļus.

105 Mozus būtu varējis iziet tur cilvēku priekšā un pateikt: “Šodien piepildās tie Raksti, ko es jums kā Viņa pravietis teicu. Šodien! Es jums stāstīju, ka Dievs satika mani tur, degošā krūmā, uguns stabā, un Viņš sacīja sekojošo: 'Es... Tā būs zīme. Tu izvedīsi šos ļaudis un atkal atvedīsi uz šo vietu.' Un, lūk, kur ir Dievs tajā pašā uguns stabā, kurā, kā es jums stāstīju, Viņš bija, atrodas tur gaisā, virs kalna. Šodien šis pravietojums ir piepildījies. Viņš ir šeit, lai apliecinātu, ka tas, ko es esmu teicis, ir patiesība.”

106 Dievs, dod mums vairāk tādu cilvēku, kuri ir godīgi un patiesi un runā patiesību, lai visvarenais Dievs varētu apstiprināt, ka Viņa Vārds joprojām ir patiesība! Viņš joprojām ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Kāpēc lai Viņš to nedarītu? Viņš apsolija to darīt.

107 Varbūt to pašu teica Jozua tajā dienā, kad viņš atgriezās Kadeš-Barneā, uz kurieni viņi bija ceļojuši tik tālu tuksnesī. Viņi šaubījās, vai šī zeme ir tāda, kā bija teicis Dievs. Bet Dievs viņiem teica, ka tā ir laba zeme, ka tajā plūst piens un medus. Un Jozua un Kālebs bija vienīgie no tiem pārējiem desmit, kuri tam ticēja. Kad viņi atgriezās, viņiem bija pierādījumi; viņiem bija vīnogu ķekars, ko varēja panest tikai divi spēcīgi vīri.

108 Jozua un Kālebs būtu varējuši tur nostāties un sacīt: “Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies. Lūk, šeit ir pierādījums, ka tā ir laba zeme.” Protams. Kāpēc? “Lūk, kur ir pierādījums, ka tā ir laba zeme. Kur Ēģiptē jūs varētu atrast kaut ko tādu? Tur nekā tāda nebija. Bet šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.”

109 To pašu viņš būtu varējis pateikt, kad viņš pravietoja un teica, ka Jērikas mūri kritīs, pēc tam, kad viņi bija apgājuši tiem apkārt septiņas reizes, septiņas dienas, septiņas reizes dienā. Un, kad viņi apgāja apkārt pēdējo reizi, tie mūri sabruka. Jozua būtu varējis piecelties un sacīt: “Šodien... Tā Kunga karaspēka virspavēlnieks pateica man to pirms vairākām nedēļām, ka tā tas notiks; šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.” Tur nu tie mūri gulēja, līdz ar zemi. “Aiziet, iesim un ieņemsim to. Tas pieder mums. Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.”

110 Cik brīnišķīgi, Dieva vīrs bija stāvējis par to, kas ir pareizi!

111 Israēls pie upes, kad viņi iemantoja to zemi, šķērsoja to. Kā viņi to šķērsoja? Tas bija aprīlis. Tur viss applūst, jo tur Jūdejā kūst sniegs. Ak, izskatījās, ka Dievs ir ļoti slikts ģenerālis, atvedot Savus ļaudis tur aprīļa mēnesī, kad Jordāna paceļas augstāk nekā jebkurā citā laikā. Reizēm...

112 Šeit es varētu apstāties, ja man būtu laiks, lai dotu jums tādu nelielu padomu. Reizēm tu varbūt sēdi tur ar vēzi vai arī varbūt tev ir kāda slimība; tu aizdomājies: “Kāpēc es kā kristietis esmu šādā stāvoklī? Kāpēc, ja es esmu kristietis, es esmu šādā stāvoklī?” Reizēm Dievs ļauj, lai viss kļūst tik tumšs, ka tu vairs neko neredzi ne virs sevis, ne ap sevi, ne kur citur, un tad Viņš nāk un uztaisa tev ceļu cauri tam visam, lai tu varētu pateikt: “Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies, tas, ko Viņš bija apsolijs izdarīt.”

113 Viņš ļāva tiem ebreju bērniem ieiet tajā ugunīgajā krāsni. Viņi sacīja: “Mūsu Dievs ir spējīgs izglābt mūs no tās uguns krāsni. Tomēr tava tēla priekšā mēs nelocīsimies.” Kad viņi no turienes iznāca, krāsns smaka uz viņiem...tas ir, uz viņiem nebija pat krāsns smakas; viņi būtu varējuši pateikt: “Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.”

114 To pašu būtu varējis pateikt Daniēls, kad viņš iznāca no lauvas bedres.

115 Jānis Kristītājs. Nav brīnums, ka draudze tajā laikā bija tādā juceklī pēc četršimt gadu ilgušās garīdzniecības mācīšanas. Kad viņš parādījās tuksnesī pie Jordānas, viņš būtu varējis nostāties tur krastā, kā viņš to darīja, un pateikt: “Šodien ir piepildījies šī Rakstu vieta, Jesajas 40. nodaļa.”

116 Es varētu šeit apstāties un pastāstīt jums, ko man pateica tas vecais priesteris! Sacīja: “Dēls, tu nepabeidzi vēstījumu.”

Es sacīju: “Klusāk!”

Viņš sacīja: “Vai tu gribi pateikt, ka pentakosti to neredz?”

Es sacīju: “Jā.”

117 Viņš sacīja: “Es to redzu.” Un vēl katoļu priesteris! Hm-hm. Viņš sacīja: “Kāpēc tu neturpināji?”

Es sacīju: “Klusāk!”

Viņš sacīja: “Slava Dievam! Es to redzu.”

118 Un apmēram tajā brīdī Svētais Gars nonāca pār viņa māsu, kas sēdēja tur sapulcē. Un viņa piecēlās, runādama svešā mēlē, un sniedza skaidrojumu par tieši to pašu, par ko mēs ar priesteri runājām uz platformas. Visa draudze, visa tā vieta sāka aurot. Pagājušajā vai aizpagājušajā nedēļā tas pārgāja uz Orala Robertsas saietu, un tur runāja runāja par to. Ka tas priesteris... Atrodies zem Svētā Gara, tas tika atklāts tur caur to sievieti (man šķiet, tā bija viņa māsa), tika atklāts tas, kas notika tur uz platformas, un tas, ko mēs slēpām.

119 Šajā stundā, kurā mēs dzīvojam, šodien ir piepildījusies šī Rakstu vieta. Šodien ir atnākušas vakara gaismas, bet mēs nespējam to ieraudzīt. Ievērojiet.

120 Jānis sacīja: “Šodien es esmu tā balss, kas sauc tuksnesī, kā teica pravietis Jesaja: 'Sagatavojiet ceļu Tam Kungam!'”

121 Viņi to nesaprata. Sacīja: “Ak, tu esi Jēzus...tas ir, tu esi...tu esi Kristus.”

122 Viņš teica: “Es neesmu Kristus.” Viņš teica: “Es neesmu cienīgs atsiet Viņam kurpes. Bet,” teica viņš, “Viņš stāv kaut kur starp jums,” jo viņš bija pārliecināts, ka Viņš tur būs. Viņam bija jāatnāk viņa laikā, jo Dievs viņam bija pateicis, ka viņam būs jāstāda priekšā Mesija.

123 Kādu dienu tur garām gāja kāds jauns Cilvēks, un viņš ieraudzīja tādu kā Gaismu virs Viņa, zīmi. Un viņš iesaucās: “Lūk, Dieva Jērs! Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījusies jūsu priekšā.” Protams.

124 Vasarsvētku dienā Pēteris piecēlās un citēja tos Rakstus no Joēla 2:38; visi tie cilvēki smējās, jo tie nevarēja runāt paši savā valodā, viņi murmināja kaut ko citu. Bībelē ir teikts - “sadalītas mēles”. *Sadalīta* nozīmē “daļēja” valoda, neko nepateikt, tikai murmināt. Skraidīja tur apkārt kā dzērāju bars!

125 Viņi visi teica: “Nu, šie cilvēki ir piedzērušies. Paskatieties uz viņiem, paskatieties, kā viņi uzvedas, kā...tie vīrieši un sievietes. Viņi te uzvedas kā huligāni,” teica tā laika reliģiskā grupa.

126 No viņu vidus piecēlās Pēteris un sacīja: “Vīri un brāļi, Jeruzalemes iedzīvotāji un Jūdejas iedzīvotāji, lai jums ir zināms, ka viņi nav piedzērušies, kā jūs domājat, jo ir tikai trešā dienas stunda. Bet tas ir tas, ko sacīja pravietis Joēls: “Un notiks pēdējās dienās, Es izliešu Savu Garu pār visu miesu. Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījusies.” Protams.

127 Lutērs atnāca tieši laikā. Veslijs atnāca tieši laikā. Pentakosti atnāca tieši laikā. Nekas nav ārpus kontroles.

128 Tagad es vēlos, lai jūs aplūkotu šo periodu un laiku, kurā mēs tagad dzīvojam, caur šai dienai apsolīto Vārdu. Ja tajos aizgājušajos laikmetos cilvēki varēja teikt, “Šodien šī Rakstu vieta”, “šodien šī Rakstu vieta,” tad kā ar Rakstiem šim laikam? Kas ir apsolīts šai dienai? Kur mēs atrodamies? Kādā stundā mēs dzīvojam; kad pulkstenis sit, zinātnes pulkstenis, trīs minūtes līdz pusnaktij? Pasaule ir nervu drudzī. Draudze ir uz pagrimuma gultas. Neviena vairs nezina, uz kā viņi stāv. Kura dienas stunda tā ir? Kā ar Rakstiem šai dienai? Draudzes stāvoklis jeb draudzes stāvoklis šodien...

129 Pasaulē politika, mūsu pasaules sistēma ir pilnīgi un galīgi sapuvusi. Es neesmu politiķis. Es esmu kristietis. Un tā nav mana darīšana runāt par politiku, bet es tikai gribu teikt, ka viņi ir sapuvuši no abām pusēm.

130 Es reiz nobalsoju, tas bija par Kristu, es noteikti uzvarēšu. Velns balsoja pret mani, bet Kristus balsoja par mani; tas ir atkarīgs no tā, kam es nododu savu balsi. Es priecājos, ka es nodevu to par Viņu; lai pasaule runā, ko grib. Es joprojām ticu, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņš to pierādīs. Viņš to noteikti izdarīs. Protams.

Pieaug noziedzība, nepilngadīgo noziedzība!

131 Paskatieties uz mūsu valsti, kas reiz bija zemes zieds; uz mūsu lielo demokrātiju, kas tika izveidota toreiz neatkarības deklarācijas laikā, kad tika parakstīta neatkarības deklarācija. Un mums bija demokrātija, un mūsu priekšteči, un tas, ko viņi izdarīja, mums bija varena valsts.

132 Bet tagad tā pūst un sabrūk, un trīc, un izzūd. Un cenšas iekasēt nodokļus no cilvēkiem, lai iegūtu naudu, lai sūtītu to pa pasauli un pirktu savu ienaidnieku draudzību; tie met to atpakaļ mums sejā. Viens pasaules karš, otrs pasaules karš, un joprojām virzās uz trešo. Protams, politika ir sapuvusi, korumpēta, sapuvusi līdz pašiem pamatiem. Tieši tā, kā ir pateikts Mateja 24. nodaļā: "Tauta celsies pret tautu, valstība pret valstību." Visas šīs lietas notiks. Aplūkosim to tagad. Labi.

133 Ņemiet vērā vēl vienu lietu, zinātniskās izpētes attīstību. Lūk, kādreiz vienkārši... Mans vectēvs, lai satiktos ar manu vecmammu, brauca vēršu ratos. Tagad tā ir reaktīvā lidmašīna vai pat orbīta gaisā, ārējā kosmosā. Tas ir varens... Kā...kurš to teica? Daniēla 12:4 ir teikts: "Pēdējās dienās zināšanas vairošies." Mēs redzam to stundu, kurā mēs dzīvojam. Paskatieties, kāds ir šīs pasaules stāvoklis, kāds ir zinātnes stāvoklis.

134 Pievērsiet uzmanību arī tam, kas notiek mūsu izglītības sistēmā. Nemaz nemēģiniet to noliegt. Man ir avīžu izgriezumi par to, ka mūsu draudz...mūsu skolās māca par seksu, lai jaunajiem skolēniem būtu seksuālas attiecības, lai redzētu, vai viņi varēs saieties pasaulē vai nē. Tieši tā.

135 Kā ir ar mūsu garīdzniecību? Šovakar man līdzi ir raksts no laikraksta. Tur Losandželosā, Kalifornijā, tur garīdznieku grupa, baptisti un prezbitēriāņi, kalpotāji, uzaicināja homoseksuālu bariņu un praktizēja homoseksuālismu, sacīdami, ka viņi centās iegūt viņus Dievam. Kaut arī tas ir viens no šīs stundas lāstiem, sodomīti! Un viņus pat arestēja policija.

136 Nu, kur tad mēs esam? Visa mūsu sistēma ir sapuvusi zem mūsu kājām. Es redzēju, ka it visur Savienotajās Valstīs ir pieaugusi homoseksualitāte, gada laikā tā ir palielinājusies par divdesmit vai trīsdesmit procentiem. Padomājiet par to, vīrietis dzīvo ar vīrieti, gluži kā viņi darīja Sodomā.

137 Pieaug noziedzība, nepilngadīgo noziedzība! Kādā stundā mēs dzīvojam? Šodien šis pravietojuma Vārds ir piepildījies.

138 Reliģiskā pasaule, pati draudze, draudze, izsauktā draudze, tā, ko mēs saucam par izsaukto draudzi, pēdējais draudzes periods, pentakostu draudzes periods, kur tas atrodas? Tas ir Laodikejā, kā teikts Rakstos.

139 Šodien viņi ir pazeminājuši standartus. Viņu sievietes ir puskailas. Viņu vīrieši ir...tas ir briesmīgi! Daži no tiem ir precējušies trīs vai četras reizes, ir diakonu padomē, un viss kas tāds. Viņi ir tos pazeminājuši un ielaiduši samaitātību, jo viņi sēž padomēs un ieņem vietu līdzās pasaulei.

140 Un šodien viņiem ir tik labas ēkas kā vēl nekad. Dažviet...viena no tām ceļ piecdesmit miljonu dolāru vērtu auditoriju, piecdesmit miljoni dolāru. Pentakosti! Pirms divdesmit pieciem gadiem viņi stāvēja uz ielas stūra un daudzija tamburīnus. Sacīja: "Mēs..."

141 Jo Rakstos ir teikts, Atklāsmes grāmatas 3. nodaļā, ka tu esi: "Bagāts..." Saki: 'Es esmu bagāta. Es sēžu kā ķēniņiene. Man nekas nav vajadzīgs.' Bet tu nezini, ka tu esi nožēlojama, nelaimīga, nabaga, kaila, akla un nezini to!"

142 Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies jūsu acu priekšā. Āmen! Āmen nozīmē "lai tā notiek". Es neāmeņoju pats sevi, bet gribu pateikt, ka ticu, ka tā ir patiesība. Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.

143 Pentakostu draudze atrodas Lāodikejas stāvoklī. Ak, viņi joprojām lēkā un klieudz, un trokšņo, kad skan mūzika. Kad mūzika pārstāj skanēt, tas ir, tā bītniķu mūzika, ko daži no viņiem spēlē un sauc par kristietību; un tiklīdz tā apklust, visa godība ir zudusi. Jā.

144 Ja tā ir patiesa Dieva slavēšana, tad to nespēs apturēt nekādi svilpieni un nekādi pasaules spēki. Ja tas patiešām nāk no Dieva, nav vajadzīgs to uzkurināt ar mūziku. Ir vajadzīgs, lai pār to nonāk Dieva Gars. Lūk, kas to paveic.

145 Un viņi to jau sen ir aizmirsuši, jo ir noteikuši, ka Svētā Gara runāšanas mēlēs dāvana ir "sākotnējais pierādījums". Bet es esmu dzirdējis, kā mēlēs runā dēmoni un raganas.

146 Svētais Gars ir Dieva Vārds tevī, kas identificē sevi, pieņemot šo Vārdu. Ārpus tā tas nevar būt Svētais Gars. Ja tas saka, ka tas ir Svētais Gars, bet noliedz kaut vienu Vārdu šajā Bībelē, tas nevar būt Svētais Gars. Tieši tāds ir tas pierādījums, ticat jūs tam vai nē.

147 Ievērojiet vēl vienu svarīgu zīmi. Ebreji ir savā dzimtenē, savā valstī, ar savu naudu, Apvienoto Nāciju locekļi. Viņiem ir sava armija. Viņiem ir viss. Viņi ir savā dzimtenē, bet Jēzus teica: "Iemācieties līdzību par vīģes koku." Tur nu viņi ir, atkal savā valstī. Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies, ebreji ir savā dzimtenē.

148 Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies, Lāodikejas draudzes periods.

149 Šodien šī Rakstu vieta, Mateja 24. nodaļa, ir piepildījies. Pasaule ir samaitātībā, pilnīgi viss; valstis pret valstīm, daudzviet notiek zemestrīces, nonāk lielas viesuļvētras, valstis tiek satricinātas un tā tālāk, it visur notiek lielas katastrofas. Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.

150 Un tā, mēs redzam, kādā stāvoklī ir pasaule. Mēs redzam, kur parastā draudze, organizācijas, konfesijas, mēs redzam, kur tās atrodas. Mēs redzam, kur ir valstis. Un mēs redzam, ka šajā dienā šie apsolījumi ir piepildījušies.

151 Un tagad! Bet tieši šajā dienā ir jānāk pārdabiskajai, ķēnišķīgajai Ābrahāma Sēklai. Tieši tas notiks: ķēnišķīgajam apsolītajam Dēlam būs ķēnišķīga Līgava. Kā jau es teicu vakar vakarā, tā nebūs dabiska sēkla, tā būs garīga Sēkla. Ir jāuzceļas garīgai Līgavai, kas būs Ābrahāma ķēnišķīgā Dēla ķēnišķīgās ticības ķēnišķīgā Sēkla. Viņai uz skatuves ir jāparādās pēdējās dienās, un tas laiks un vieta ir apsolījums, kas ir dots viņai.

152 Saskaņā ar Rakstiem no Maleahija 4. nodaļas ir jāuzceļas vēstījumam, kas satricinās cilvēku sirdis un atvedīs tos atpakaļ pie apustuliskajiem tēviem. Uz skatuves ir jāuznāk kādam Elijas spēkā; tas parādīsies uz skatuves, vīrs, kas iznāks no tuksneša un kuram būs vēstījums, kas atvedīs atpakaļ tieši pie Vārda. Lūk, kādā stundā mēs dzīvojam.

153 Tātad, tagad pārdomājiet, es prasu jums šajā stundā, jums, kas esat šeit no Džefersonvilas. 1933. gadā tā pārdabiskā Gaisma, kas nonāca tur lejā uz upes tajā dienā, kad es, būdams apmēram divdesmitgadīgs zēns, kristīju piecsimt cilvēkus Jēzus Kristus Vārdā. Ko tā pateica, Džefersonvila? Kas tad bija tas Springsa ielas galā, kad "Courier Journal"...man šķiet tas bija "Louisville Herald", kas publicēja rakstu par to? Tas aizgāja pa visu "Associated Press", līdz pat Kanādai. Doktors Lī Veils to izgrieza no laikraksta tur Kanādā 1933. gadā.

154 Kad es kristīju septiņpadsmito cilvēku, es saku to šī Liecinieka priekšā, jūs zināt, kas notika pēc tam. Un, kad es tur stāvēju, kristīdams septiņpadsmito cilvēku, no Debesīm nonāca gaisma, mirdzēdama tur no augšas kā zvaigzne, krītot no debesīm. Kāda balss teica: "Kā Jānis Kristītājs tika sūtīts, lai pavēstītu par Kristus pirmo atnākšanu, tā tavš vēstījums pavēstīs par Viņa otro atnākšanu pa visu pasauli." Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.

155 Šodien! Dievs apsolīja to. Kas notika? Šodien tas ir apgājis apkārt pasaulei.

156 Un, kad Dievs tur nonāca un pateica to, kad es biju vēl zēns, degošā krūmā, tas ir, krūmā, kas bija liesmās no uguns staba, tur, netālu no Vetena, Jūtīk-Paikā, kad es nesu ūdeni no tur esošās klēts kandžas aparātam, jūs zināt patiesību par to. Viņš teica: "Nekad nesmēķē un nedzer un neapgāni savu ķermeni, jo tev būs darbs, kad tu izaugsi." Es apliecinu, ka tā ir patiesība, ka es to

redzēju. Un Dievs, tāpat kā Viņš izdarīja Mozum, runāja tur sanākušo priekšā un sacīja: “Tā ir patiesība.”

Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies mūsu vidū.

157 Pavērojiet, ko Viņš teica par atpazīšanu un kā tas notiks; no roku uzlikšanas cilvēkiem līdz sirds noslēpumu izzināšanai. Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies mūsu pašu acu priekšā.

158 Šos dotos apsolījumus, ievērojiet, visus šos apsolījumus ir apstiprinājis un piepildījis apsolījumu Dievs. Paskatieties, tur, Vašingtonā, šovakar stāv Tā Kunga eņģeļa fotogrāfija!

159 Džordžs J. Leisijs, ASV valdības FIB pirkstu nospiedumu un dokumentu nodaļas vadītājs, pārbaudīja to no Hjūstonas, Teksasas štatā, un pateica: “Šī ir vienīgā pasaulē nofotografētā pārdabiskā būtne.” Viņam tas būtu jāzina, viņš ir labākais pasaulē tajā jomā.

160 Ievērojiet, tur nu tas karājas kā Patiesība, tas pats uguns stabs, kas veda Israēlu tur tuksnesī. Tas ved arī šodien, tāda paša veida vēstījums: “Izejiet no Ēģiptes!” ...?.... Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies. Jūs zināt to Vēstījumu, ko Viņš pateica.

161 Paskatieties uz to vīziju par Tūsonu pirms trim gadiem, kad es stāvēju turpat pie ielas. Kad piecus gadus pirms tam Viņš bija pateicis: “Tajā dienā, kad pilsētas dome iesītis mietu šo vārtu priekšā, dodies uz rietumiem.” Cilvēki no mana dievnama, kas ir šeit, zina to...to laiku. Tā tas ir.

162 Un tajā dienā, kad misters Goines un pārējie atnāca uz turieni un iedzina to mietiņu, es pateicu savai sievai: “Tas kaut ko nozīmē.”

Viņa sacīja: “Kas tas ir?”

Un es aizgāju un ieskatījos savā grāmatiņā. Tur nu tas bija.

163 Un nākamajā rītā pulksten desmitos, kad es tur sēdēju savā istabā, ap pulksten desmitiem nonāca Tā Kunga eņģelis. Viņš sacīja: “Dodies uz Tūsonu. Tu būsi Tūsonas ziemeļaustrumos, un tur atnāks septiņi eņģeļi, visi kopā, kas satricinās visu zemi ap tevi.” Un pateica: “Pēc tam tev tiks pateikts.”

164 Cik daudzi no jums to atceras, vēl ilgi pirms tā notikšanas? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Šodien šeit, šajā ēkā, sēž cilvēks, kurš stāvēja tieši tur, kad tas notika.

165 Un pateica: “Tiks atvērti septiņi zīmogi, kuros ir apslēpti visas Bībeles noslēpumi, lai piepildītu Atklāsmes grāmatas 10. nodaļu; ka šīs lietas tiks piepildītas septītā eņģeļa vēstījumā.” Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies mūsu acu priekšā! Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.

166 Pagājušajā gadā, būdami tajā pašā vietā, mēs ar misteru Vudu kāpām tajā pakalnā, tādi kā noskumuši, jo viņa sieva bija slima; Svētais Gars sacīja: “Paņem akmeni, kas tur guļ. Uzmet to gaisā. Kad tas nokritīs, saki: 'TĀ SAKA TAS KUNGS, zemi satrieks tiesa.' Pasaki viņam, ka tuvākajās stundās viņš ieraudzīs Dieva roku.”

167 Es pateicu to misteram Vudam, kurš šovakar ir šeit. Kad tas notika, tur bija vēl, manuprāt, astoņi vai desmit, vai piecpadsmit vīri; nākamajā rītā Tas Kungs nonāca viesulī un izārdīja mums apkārt esošo kalnu, un nocirta koku galotnes, un atskanēja trīs sprādzieni, un tika pateikts: “Tiesa virzās uz rietumu piekrasti.”

168 Divas dienas pēc tam Aļaska teju iegrimā zemē. Un kopš tā laika viscaur gar piekrasti ir notikuši dievišķās tiesas izvirzumi pret šo garīgo priekškaru. Ir dzelzs priekšgars, ir bambusa priekšgars un ir grēka priekšgars.

169 Civilizācija pārvietojās līdz ar sauli; tāpat arī Evaņģēlijs. Viņi atnāca no austrumiem un devās uz rietumiem, tāpat kā virzās saule. Un tagad tas ir rietumu piekrastē. Tālāk vairs nav kur iet; ja tas dosies tālāk, tas atkal būs austrumos.

170 Praviētis teica: “Pienāks diena, ko nevar saukt ne par dienu, ne par nakti,” drūma diena, ļoti lietaina un miglaina, tikvien, lai zinātu, kā pievienoties draudzei vai ierakstīt savu vārdu kādā

grāmatā. “Bet vakarā būs vēl gaisma.” Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.

171 Tā pati saule, kas uzlec austrumos, ir tā pati saule, kas noriet rietumos. Un tas pats Dieva Dēls, kas atnāca austrumos un apstiprināja Sevi kā miesā izpaustu Dievu, ir tas pats Dieva Dēls šeit, rietumu puslodē, kurš šovakar atklāj Savu identitāti draudzes vidū, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Dēla vakara gaisma ir atnākusi. Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies mūsu priekšā.

172 Kur mēs atrodamies šajā ābrahāmiskajā periodā? Kur mēs atrodamies šajā svarīgajā laikā, kurā mēs esam, šajā svarīgajā stundā, kurā mēs dzīvojam? Visas vīzijas ir piepildījušās.

173 Kā tad ar to, kad pie mums atskrēja viens kalpotājs, līdzstrādnieks, no māsas-draudzes, brālis Džeksons juniors, kamēr es biju lejā, un sacīja: “Man bija sapnis, brāli Branham, kas mani satrauc. Es redzēju visus brāļus sanākušus kopā uz kāda pakalna.” Un sacīja: “Uz tā pakalna tu mācīji mums no kādiem rakstiem, kas bija uzrakstīti...izskatījās, it kā tos rakstus klintī būtu iekalis laiks. Kad tu to pabeidzi, pabeidzi to visu, tu mums sacīji, pateici: 'Nāciet tuvāk,' un mēs visi pienācām klāt.”

174 Sacīja: “Tu kaut kur pasniedzies, un tavā rokā uzradās kaut kas līdzīgs dzelzs laužņiem, ar kuru tu nošķēli tās mazās piramīdas virsotni, atverot to. Un, kad tas notika,” viņš teica, “tur bija granīta klints, uz kuras nekas nebija rakstīts. Un tu pateici mums skatīties iekšā uz to.” Un jūs visi... Mēs visi sākām skatīties.” Sacīja: “Es pagriezu galvu, un es ievēroju, ka tu dodies uz rietumiem, cik ātri vien varēji, uz saulrieta pusi.” Cik daudzi to atceras? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.]

175 Es kādu brīdi tur pastāvēju, līdz Svētais Gars to atklāja. Es sacīju: “Visa Bībele ir noteiktā mērā cilvēkam atklāta, tostarp taisnošana, svēttapšana, kristība ar Svēto Garu, kristība Jēzus Vārdā un visas šīs lietas, kas ir atklātas; bet ir noslēpumi, kas ir aplēpti iekšpusē, jo Bībele ir apzīmogota ar septiņiem zīmogiem. Man ir jāiet uz turieni, lai to uzzinātu.”

176 Tajā rītā, kad nonāca tie septiņi eņģeļi un saspridzināja zemi, un akmeņi lidoja uz visām pusēm, tie septiņi eņģeļi tur stāvēja un teica: “Dodies atpakaļ uz Džefersonvilu, no kurienes tu esi nācis, jo tiks atvērti septiņu noslēpumu septiņi zīmogi.”

177 Te nu mēs esam šodien, mēs saprotam, kas ir *čūskas sēkla*. Pēc dažām dienām, ja Dievs vēlēšies, mēs sapratīsim pareizību par *laulību un šķiršanos*. Un visas tās lietas, ko Dievs ir atklājis, katru zīmogu, tos noslēpumus kopš pasaules radīšanas. Un mēs priecājamies, atrodamies Viņa svētību klātbūtnē! Tā ir taisnība. Šodien, šī Rakstu vieta!

178 Žurnāls “Life” publicēja rakstu par to, “Noslēpumains gaismas gredzens paceļas gaisā virs Tūsonas un Fīniksas”, tieši tā, kā es jums pastāstīju teju vai gadu, pirms tas notika, kā tas būs, kā trīsstūris. Tā fotogrāfija ir pie sienas tur draudzē. Tiem, kas nopirka to žurnālu, tā ir. Tur nu tas bija, pilnīgi precīzi. Viņi teica: “Tas ir 27 jūdzes augsts un trīsdesmit jūdzes plats.” Viņi vēl nesaprot, kas notika. Tas noslēpumaini parādījās un noslēpumaini izzuda.

179 Tur stāvēja brālis Freds Sotmans, brālis Džīns Normans un es; trīs ir liecinieki, kā toreiz uz tā kalna: Pēteris, Jēkabs un Jānis uz kalna virsotnes, lai liecinātu; viņi stāvēja tur un vēroja, kad tas notika, un redzēja, kā tas notika.

180 Tur nu tas ir, stāv debesīs, tik augstu, ka tur nav nekāda mitruma, ne valguma vai kā cita, kas varētu veidot miglu. Kā tas tur nokļuva? Tie bija Dieva eņģeļi, kas devās atpakaļ pēc viņu vēstījuma. Šodien šis pravietojums ir piepildījies mūsu vidū. Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.

181 Paskatieties, septiņi zīmogi ir atvērti. Viesulis dodas uz rietumu piekrasti. Lūk, nepalaidiet to garām, kā viņi izdarīja toreiz.

182 Tagad pievērsīsimies tam, kas ir nedaudz tuvāk mūsu dienai. Ko Raksti saka par šodien un laiku, kurā mēs dzīvojam? Jēzus sacīja... Man nebūs laika izskatīt visas šīs lietas, bet es gribētu apskatīt šo vienu, pirms mēs beigsim.

183 Lūkas evaņģēlija 17. nodaļas 30. pantā Jēzus teica...Jēzus Kristus, pats Vārds! Vai jūs tam ticat? Jēzus Kristus, pats Vārds, kas kļuva miesa, runāja un teica, kāds būs Vārds pēdējā laikā, kāda

būs pasaules gala zīme. Viņš sacīja, ka tautas sacelsies pret tautām, un Viņš sacīja: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs tajā dienā, kad atklāsies Cilvēka Dēls.”

184 Un tā, kad Jēzus nāca uz zemes, Viņš nāca trīs Dēlu vārdā: Cilvēka Dēls, kas ir pravietis; Dieva Dēls un Dāvida Dēls.

185 Lūk, Viņš dzīvoja šeit uz zemes. Viņš nekad neteica, ka Viņš bija Dieva Dēls. Viņš teica: “Es esmu Cilvēka Dēls.” Pats Jehova sauca Ecēhiēlu un praviešus: “Cilvēka dēls,” jo Viņam bija jānāk kā pravietim, lai piepildītu Rakstus. Mozus sacīja: “Tas Kungs, jūsu Dievs, cels tādu pravieti kā mani.” Tieši tāpēc tajā laikā Viņš nevarēja būt Dieva Dēls, jo Viņš bija Cilvēka Dēls. Viņš... “Vārds nāca pie praviešiem,” un Viņš bija Vārds tā pilnībā, Cilvēka Dēls, galvenais pravietis...nevis galvenais pravietis, bet Dievs-Pravietis: “Viņā bija Dieva pilnība miesā,” tādējādi Viņš bija Cilvēka Dēls.

186 Tagad, jau divus tūkstošus gadu, Viņš mums ir zināms kā Dieva Dēls, Gars.

187 Bet Tūkstošgadu Valstībā Viņš būs Dāvida Dēls, sēdēs tronī. Mēs visi, kas ticam Rakstiem, to zinām.

188 Lūk, Jēzus teica, ka tieši šī draudzes perioda, kurā mēs dzīvojam, beigās “Cilvēka Dēls atkal atklāsies tādā pat veidā, kā tas bija Sodomā.”

189 Ievērojiet, kā Viņš to paskaidroja vēsturiski. Vispirms Viņš teica: “Kā tas bija Noasa dienās,” kā viņi ēda, dzēra, precējās. Pēc tam kā pēdējo Viņš pieminēja Cilvēka Dēlu Sodomas laikā. Jo tur Viņš darbojās ar ebrejiem, bet šeit, Sodomā, Viņš darbojas ar pagāniem. Tur Viņš noslīcināja viņus visus ar ūdeni, tiesas laikā; bet šeit, pagānu gadījumā, Viņš sadedzināja viņus visus Sodomas dienā. Tā tas ir. Tā pagānu pasaule tur tika sadedzināta, “un tā tas notiks, kad atklāsies Cilvēka Dēls.” Tas vairs nebūs ūdens, bet šoreiz tā būs uguns. Kad Jēzus lasīja par Sodomu, Viņš lasīja to pašu 1. Mozus grāmatas 23. nodaļu, no kuras lasām arī mēs.

190 Un tā, mēs atzīstam to stāvokli, par ko šeit ir teikts, ka pasaule ir Sodomas stāvoklī, sodomieši, Sodomas stāvoklis. Ikviens no mums pateiks uz to “āmen”. Mēs tam ticam. Labi.

191 Un Lāodikejas, dabiskās draudzes, garīgais stāvoklis, mēs pateiksim uz to “āmen” un piekritīsim tām zīmēm. Mēs zinām, ka visas zīmes ir redzamas. Draudze ir Laodikejā. Mēs to zinām.

192 Mēs zinām, ka pasaule ir Sodomas stāvoklī. Vai pareizi? Mēs piekrītam tam.

193 Bet kā ir ar Ābrahāma zīmi, viņa, kurš gaidīja apsolīto dēlu? Tā bija cita grupa.

194 Atcerieties, tajā laikā bija Sodoma, un viņiem bija savs vēstnesis. Un arī Ābrahāmam bija vēstnesis, kas atnāca pie viņa.

195 Ābrahāms gaidīja dienu no dienas, lai notiktu teju vai neiespējamais. Sārai deviņdesmit, bet viņam simts. Saskaņā ar Dieva apsolījumu viņš joprojām gaidīja. Visas tās kritikas vidū viņš gaidīja to dēlu.

196 Tāpat arī īsts ticīgais joprojām gaida tā apsolītā Dēla atgriešanos! Ievērojiet, ka tieši pirms Dēla parādīšanās viņam tika dota zīme. Vai tad Dēla atnākšanas zīme netiks atklāta Ābrahāma ķēnišķīgajai sēklai, kas gaida ķēnišķīgo Dēlu, tāpat kā tas notika tēvam Ābrahāmam par dabisko dēlu? Vai pareizi? Jēzus pateica to šeit Lūkas 17:30: “Pirms pienāks tas laiks, atklāsies Cilvēka Dēls, kā Viņš izdarīja Sodomas dienās, pirms Sodomas iznīcināšanas.” Un tā, mēs gaidām zīmi.

197 Tagad aplūkosim tā laika stāvokli, kāds bija Sodomā. Ievērojiet, visi ir kļuvuši par sodomiešiem, pasaule.

198 Šķiet, ka viens no kinorežisoriem ne pārāk sen uzņēma filmu, un es to redzēju, tā saucās “Sodoma”. Ja jūs kādreiz to pamanīsiet un ja jums nav nekā cita ko darīt, noskatieties to. Tā patiešām sniedz labu priekšstatu par Savienotajām Valstīm šodien, tieši kā Holivuda; tādas pašas drēbes un viss pārējais, kā bija toreiz; lielas dzeršanas ballītes un viss pārējais, šķietami reliģisks

cilvēku kults.

199 Ievērojiet, ka Sodomai bija liecinieks, un tas bija cilvēks, kura vārds bija Lats, tas bija Ābrahāma brāļadēls.

200 Lūk, Ābrahāms negāja uz Sodomu, ne viņš, ne viņa grupa. Viņam līdzī bija liela grupa, pietiekami liela, lai sakautu kādu duci ķēniņu un viņu armiju. Tātad viņam līdzī bija liela grupa. Un viendien viņš sēdēja tur zem ozola tādā brīdī, kad viņam viss bija slikti, neviens negribēja ar viņu nekā kopīga, bet viņš joprojām turējās pie tā apsolījuma.

Tagad ieklausieties, uzmanīgi, pirms mēs beigsim.

201 Kamēr viņš tur sēdēja, atnāca trīs vīri un pienāca pie viņa. Divi no viņiem devās uz Sodomu un sludināja viņiem Evaņģēliju, Latam, lai viņš no turienes iziet. Vai pareizi? Bet viens palika pie Ābrahāma. Ievērojiet, ka Tas, kas palika ar Ābrahāmu, bija pats Dievs. Pārējie divi bija eņģeļi vēstneši.

202 Sodomā viņi nedarīja brīnumus, izņemot to, ka viņi sita viņus ar aklumu. Un Evaņģēlija sludināšana vienmēr sit viņus ar aklumu.

203 Tagad aplūkojiet tās dienas situāciju. Lūk, dabiskā draudze. Dievs vienmēr, kā jau es teicu vakar vakarā, ir pārstāvēts skaitlī trīs. Tur bija sodomieši, latieši un abrahāmieši. Vai tad arī šodien pasaule nav tādā pašā pozīcijā, izvietojumā?

204 Atļaujiet man jums kaut ko pajautāt. Paskatieties uz šo izvietojumu, kas ir šobrīd. Ābrahāms nosauca to Vīru, kurš ar viņu runāja, par "Elohimu". Ebreju vārds *Elohim* nozīmē "pašpietiekošais, Tas, kurš ir mūžīgs", Elohim, pats Dievs!

205 1. Mozus 1. nodaļā ir teikts: "Iesākumā Dievs..." Apskatiet to ebreju vārdu, jeb, precīzāk, grieķu vārdu: "Iesākumā Elohim radīja debesis un zemi."

206 Šeit Viņš, 1. Mozus grāmatā apmēram 22. nodaļā, Viņš atkal saka...jeb apmēram 20. nodaļā, Viņš teica... Bet viņš nosauca to cilvēku vārdā "Elohim". Kāpēc Viņš tā darīja? Dievs, būdams cilvēka miesā, apsēdās kopā ar Ābrahāmu un apēda liellopu gaļas sviestmaizi, uzdzērdams pienu, un ēda maizi, pats Dievs; un pazuda Ābrahāma acu priekšā.

207 Bet Viņš iedeva viņam zīmi. Ievērojiet. Un tā zīme bija, ka Viņš bija pagriezis muguru pret telti...

208 Un atcerieties, ka vēl pirms dažām dienām Ābrahāma vārds bija Ābrams, bet Sāra iepriekš bija Sāraja; vispirms S-ā-r-a-j-a, tad S-ā-r-a, un Ā-b-r-a-m-s un tad Ā-b-r-a-h-ā-m-s. *Ābrahāms* nozīmē "daudzu tautu tēvs".

209 Un tā, uzmanīgi paskatīsimies uz notiekošo, un mēs ieraudzīsim, kāda situācija ir šajā stundā, kurā mēs dzīvojam, jo Jēzus teica mums gaidīt šādus apstākļus. Mēs redzam, ka viss pārējais ar to sakrīt; tagad paskatīsimies uz ķēnišķīgo Sēklu, kādā stāvoklī būtu jābūt viņiem.

210 Un tā, tas Vīrs sacīja: "Ābrahām, kur ir tava sieva, Sāra?"

Un Ābrahāms atbildēja: "Viņa ir teltī, Tev aiz muguras."

211 Lūk, Viņš nekad nebija viņu redzējis. Kā gan Viņš zināja, ka viņa vārds ir *Ābrahāms*? Kā Viņš zināja, ka viņas vārds ir *Sāra*? "Ābrahām, kur ir tava sieva Sāra?"

Atbildēja: "Viņa ir teltī, Tev aiz muguras."

212 Viņš teica: "Es..." "Es" ir personas vietniekvārds. "Es apmeklēšu tevi saskaņā ar apsolījumu. Tavai sievai būs tas bērns. Tu esi Man uzticējies, tagad Es to piepildīšu."

213 Un Sāra teltī, aiz muguras, noklausoties, spicējot ausis vai, kā jūs to saucat, klausoties caur telti, viņa pasmējās pie sevis un viņa teica: "Man, tādai vecai sievai kā es, vēl priecāties ar manu kungu; un arī viņš ir vecs, jau simts gadus vecs? Tas taču nav noticis jau daudzus, daudzus gadus."

214 Un tas Cilvēks, Vīrietis, sēdēja tur un ēda, cilvēka miesā, dzēra un ēda kā parasts cilvēks; uz

Viņa drēbēm un Viņa kājām bija putekļi, un Ābrahāms tos nomazgāja. Pats Dievs paskatījās apkārt un sacīja: “Kādēļ Sāra smējās tur aizmugurē teltī, sacīdama šīs lietas?” Viņš zināja, varēja atpazīt Sāras domas tur teltī, Sev aiz muguras. Vai pareizi?

215 Kad Ābrahāma Ķēnišķīgā Sēkla atnāca uz zemi, kādu zīmi Viņš parādīja? Cilvēka Dēla zīmi. Kādu dienu pie Viņa atnāca Sīmanis, viņu atveda Andrejs. Viņš sacīja: “Tavs vārds ir Sīmanis. Tu esi Jonas dēls,” sacīja Viņš. Redziet, tas padarīja viņu par ticīgo.

216 Filips devās meklēt Nātānaēlu. To atradis, viņš sacīja: “Nāc un paskaties uz to cilvēku, ko mēs esam atraduši: Jēzu no Nācaretes, Jāzēpa dēlu.”

217 Tas sacīja: “Nu, pagaidiet! Vai tad no šī fanātisma varētu nākt kaut kas labs?”

Viņš sacīja: “Nāc, paskatieties.”

218 Kad Filips kopā ar Nātānaēlu nonāca Jēzus klātbūtnē, Jēzus paskatījās uz viņu un sacīja: “Lūk, izraēlietis, kurā nav viltības.”

Viņš sacīja: “Rabi, no kurienes Tu mani pazīsti?”

219 Sacīja: “Pirms Filips tevi pasauca, kad tu biji zem tā koka, Es tevi redzēju.”

Tas sacīja: “Rabi, Tu esi Dieva Dēls. Tu esi Israēla Ķēniņš!”

221 Kad pie akas pienāca tā sieviete, būdama tajā amorālajā stāvoklī (aptuveni šāda aina), lai pasmeltu ūdeni... Jēzus bija aizsūtījis savus mācekļus pēc pārtikas. Kad viņa pienāca, lai pasmeltu ūdeni, Viņš sacīja: “Sieviete, atnes man dzert!”

222 Viņa sacīja: “Tev nepieklājas tā runāt. Mums šeit ir segregācija. Lūk, jums, ebrejiem, nav nekā kopīga ar mums, samariešiem; mums nav nekā kopīga ar jums.”

223 Viņš sacīja: “Bet, sieviete, ja tu zinātu, ar ko tu runā, tu prasītu dzert Man. Es tev dotu ūdeni, ko tu šeit nevari pasmelt.

224 Viņš ieraudzīja viņas stāvokli, kāds tas bija. Viņš teica: “Ej, dabū savu vīru un atnāciet šurp.”

Viņa sacīja: “Man nav vīra.”

225 Viņš sacīja: “Tu esi pateikusi taisnību. Tev ir bijuši pieci, un arī tas, ar kuru tu dzīvo šobrīd, nav tavs.”

226 Viņa teica: “Ser, es redzu, ka Tu esi pravietis. Mēs zinām, ka tad, kad nāks Mesija, Viņš mums parādīs tās lietas.”

Jēzus sacīja: “Es esmu Viņš.”

227 To dzirdot, viņa aizskrēja uz pilsētu un sacīja: “Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, kas pateica man to, ko es esmu darījusi. Vai tas nav pats Mesija?”

228 Skatieties, Viņš darīja to ebreju un samariešu priekšā, bet ne pagānu priekšā. Mēs, pagāni, tajās dienās bijām barbari, parējās tautas, nēsājām vāli uz muguras, pielūdzām elkus. Mēs negaidījām Mesiju.

229 Viņš parādās tikai tiem, kas Viņu gaida, un mums vajadzētu Viņu gaidīt.

230 Bet tie, kas apgalvoja, ka Viņu gaida, pati draudze, redzot, kas tiek darīts, viņi teica: “Viņš ir velns. Viņš ir zilnieks, Belcebuls!”

231 Un Jēzus sacīja: “Šis grēks viņiem tiks piedots,” jo Viņš vēl nebija miris. “Taču” teica Viņš, “viendien nāks Svētais Gars un darīs to pašu, un neviens pret to pateikts vārds nekad netiks piedots.” Tā ir šī diena, kad katram Vārdam ir jābūt saskaņā ar otru. “Ja teiksiet kaut vienu vārdu pret to, tas netiks piedots ne šajā, ne nākamajā pasaulē.”

232 Tā bija Ābrahāma ķēnišķīgā Sēkla. Un šeit šī Ābrahāma ķēnišķīgā Sēkla nāca, lai pierādītu

šī Cilvēka identitāti, kurš tur sēdēja kopā ar Ābrahāmu, lai pierādītu, ka tas bija tas pats Dievs, kas apsolīja šajā dienā: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā, kad Viņš atklāsies kā Cilvēka Dēls.” Āmen. Šī ir tā diena, kurā piepildīsies šī Rakstu vieta.

233 Paskatieties, kādā situācijā mēs atrodamies šodien. Paskatieties uz draudzi, kur Dieva Dēls... Paskatieties uz šo drūmo dienu. Paskatieties uz visiem tiem pravietojumiem. Nu, tas ir savādi, tādā gadījumā ir jāparādās mūsu apmeklētājiem, ja jau izvietojumam ir jābūt tādām kā Sodomā.

234 Tur atnāca trīs, trīs izcili vīri, sūtīti no debesīm. Mēs to atzīsim; tur bija trīs. Viens palika ar Ābrahāmu. Viņi visi sāka tajā vietā, bet viens palika ar Ābrahāmu. Pārējie divi devās uz Sodomu. Vai pareizi? Un Ābrahāma vārds bija izmainīts no Ābrama uz Ābrahāmu. Vai taisnība?

235 Vēl ne reizi pasaules draudzes vēsturē uz to nav sūtīts evaņģēlists ar vārdu, kas beidzas ar h-a-m, līdz šai dienai: Billijs G-r-a-h-a-m. Vai pareizi? G-r-a-h-a-m, seši burti. A-b-r-a-h-a-m ir septiņi burti. Bet G-r-a-h-a-m ir seši burti, kas ir pasaule, cilvēks. Saprotat?

236 Paskatieties, kas šodien ir devušies uz turieni – tie ir tie vēstneši no debesīm.

237 Vai pasaulē ir kāds cilvēks, kas sludinātu grēku nožēlu tik skaidri kā Billijs Grahams? Vai kādreiz ir bijis kāds cilvēks, kas būtu tā ietekmējis cilvēkus kā Billijs Grahams? Starptautiskā mērogā tāda vīra nekad nav bijis. Ak, Billijs Sandejs un pārējie bija šeit ASV, bet Billijs Grahams ir pazīstams visā pasaulē. Vai redzat, uz kuriem viņš aicina? Iziet no Sodomas.

238 Un viņam tur ir līdzdalībnieki, vasarsvētku draudze, Orals Roberts.

239 Bet kā ar to izredzēto grupu? Kādu zīmi viņiem būtu jāredz? Ko viņiem būtu jāsaņem? Aleluja! “Vakarā būs vēl gaisma.” Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies. Šodien Dieva apsolījums ir piepildījies. Mēs zinām, ka tā ir patiesība. Viņš ir šeit šovakar tāpat, kā Viņš bija toreiz.

240 Un tā, lai sludinātu to, kā es teicu pirms brītiņa – ja tu kaut ko sludini un tā ir Evaņģēlija patiesība, tad Dievam ir pienākums to apstiprināt. Vai pareizi? Un tā, ja tas tā ir, tad lai tas Dievs, kas uzrakstīja šo Vārdu, lai tas Dievs, kas izteica šo pravietojumu, lai tas Dievs, kas ir Vārda Dievs, iznāk un pierāda, ka Viņš joprojām ir Dievs.

241 Kā Elija uzkāpa kalnā vērodams...Elīsa gāja, vērodams Eliju, viņš teica: “Es gribu divkāršu daļu.” Un tas apmetnis, kas bija uz Elijas, nokrita uz Elīsas. Viņš nokāpa lejā, salocīja to drānu uz pusēm un iesita pa upi, un sacīja: “Kur ir Elijas Dievs?” Un tas pats, kas notika ar Eliju, notika arī ar Elīsu.

242 Un tas pats Evaņģēlijs, tas pats spēks, tas pats Cilvēka Dēls, kas bija vakar, ir šodien un būs mūžīgi. Ebrejiem 13:8. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”-Tulk.] Tātad, es jautāju jums. Es nevaru būt Viņš, bet Viņš ir šeit. Mēs esam tikai nesējs.

243 Daži no jums tur, kas ir slimi un nomocīti, kas zina, ka es jūs nepazīstu, lai tagad Dievs...ja vien es pietiekami pazemošos. Lūdzieties un prasiet Dievam.

244 Man nešķiet... Lūgšanu kartiņas taču nav izdalītas, vai ne? Nē, es... Mēs neizdalījām lūgšanu kartiņas. Lūgšanu sapulce mums būs...tas ir, slimnieku dziedināšana būs draudzē. Bet jūs lūdzieties.

245 Un jūs zināt, ka esmu jums pilnīgi svešs. Redz, Džefersonvila, jūs mani pazīstat! Es nevēlos, lai to dara cilvēki no Džefersonvilas. Es gribu, lai tie būtu cilvēki, kas nav no šejienes. Paskatīsimies, vai Dievs joprojām atklāj! Paskatīsimies, vai Viņš joprojām ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi!

246 Dariet tā, kā darīja tā sieviete. Viņš gāja garām, un viņa teica: “Es ticu tam Cilvēkam.” Viņai bija asiņošana, un viņa sacīja: “Ja vien es pieskaršos Viņa drēbju malai, es ticu, ka es kļūšu vesela.” Vai pareizi?

247 Viņas ticības dēļ tajā dienā piepildījās tā Rakstu vieta. “Viņš dziedina tos, kuru sirdis ir salauztas, dziedina slimos un klibos.”

248 Kad viņa pieskārs Viņa drēbēm, atkāpās un apsēdās, Viņš atskatījās un sacīja: “Kas Man

pieskārās?” Kā Viņš to varēja zināt tajā lielajā pūlī, kur bija varbūt trīsdesmit reizes vairāk cilvēku nekā šeit, tūkstošiem? Kā Viņš to zināja? Viņš sacīja: “Kas Man pieskārās?” Viņš to neteica vienkārši tāpēc, lai kaut ko pateiktu; Viņš to teica tāpēc, ka tā bija patiesība. Un Viņš sacīja: “Kas Man pieskārās?” Viņš paskatījās apkārt un paskatījās tieši uz to sievieti, kur nu viņa sēdēja vai stāvēja, lai kādā pozīcijā viņa arī nebūtu, un pateica, ka viņas asiņošana ir beigusies.

249 Tas bija Jēzus vakar. Un tas ir Viņš šodien. Vai jūs tam ticat?

250 Es tevi nepazīstu, Dievs pazīst. Un tev ir sāpes sānos, un tas tevi satrauc. Tā tas ir. Tu tur sēdi un lūdzies par to. Vai es esmu tev svešs un mēs viens otru nepazīstam? Ja tā ir, tad piecelies. Es tevi nepazīstu. Tas ir šis vīrietis šeit stūrī, šis jaunais puisis. Tev ir arī iekaisis kakls. Pareizi. Tu lūdzies par to. Tu esi par kaut ko ļoti sanervozējies. Tev vajadzēs atstāt šo sanākumi, jo tu esi kalpotājs un tev ir jāapmeklē kaut kādi pasākumi. Tā tas ir. Hm-hm. Vai tu tici, ka Dievs zina, kas tu esi? Sludinātājs misters Smits; tagad tu vari iet un būt vesels. Jēzus Kristus ir tevi dziedinājis. Ej uz savu sanākumi, un tavš kakls tev vairs nesagādās problēmas.

Kam Viņš pieskārās?

251 Šeit aizmugurē sēž kāds vīrietis, kurš ļoti cieš. Viņam ir audzējs uz viņa kreisās plaušas. Viņš ne...viņš nav no šejienes. Tu esi strādājis raktuvēs. Tā tas ir. Es esmu tev pilnīgi svešs. Ja tā tas ir, tad pamāj ar roku. Tas audzējs ir tavā kreisajā plaušā, un tev tūlīt ir paredzēta operācija. Vai pareizi? Tu neesi no šejienes. Tu esi no citas pilsētas. Tu esi no Virdžīnijas. Tā tas ir. Vai tu tici, ka Dievs zina, kas tu esi? Mičela kungs, pareizi, ej mājās un esi vesels! Jēzus Kristus dara tevi veselu. Pajautāriet tam vīram! Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis. Viņš tur sēdēja, lūdza.

Šodien šī Rakstu vieta!

252 Šeit aizmugurē, aiz manis, sēž kāda sieviete, tāpat kā Sāra tajā teltī. Viņa lūdzas par meitu. Piecelies. Tās meitas šeit nav, viņa ir tālu prom, tā meita. Un ar tevi ir tāpat kā ar sievieti, kas nāca pie Jēzus, kurai bija sieviete, kuru ļoti mocīja velns. To sievieti ir...meiteni ir apsēdis dēmons. Viņas šeit nav. Viņa ir no... Tu esi no Ziemeļkarolīnas. Vai tu tam tici? Un tā ir taisnība, vai ne? Ordera kundze, tu vari doties mājās. Ja tu ticēsi no visas sirds, tu atradīsi savu meitu veselu tāpat kā to, kurai Jēzus tajās dienās teica, ka viņa ir dziedināta.

253 Šodien šī Rakstu vieta, šī Sodomas zīme, šīs pārdabiskās Sēklas zīme, šī dabiskās draudzes zīme! Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies jūsu vidū. Vai jūs tam ticat?

254 Vai tagad tu pieņemi Viņu kā savu Glābēju un Dziedinātāju? Piecelieties tagad kājās, jūs visi, sakiet: “Es pieņemu savu dziedināšanu. Es pieņemu Viņu kā savu Glābēju. Es pieņemu Viņu kā savu Ķēniņu.” Piecelieties visi kājās!

Šodien! Paklausieties, draugi.

255 “Viņš izlasīja to Rakstu vietu, atdeva Bībeli atpakaļ priesterim un,” ir teikts, “visu cilvēku acis bija pievērstas Viņam. Un Viņš paskatījās uz viņiem un sacīja: “Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies.”

256 Un es esmu izlasījis šo Rakstu vietu, līdz ar duci vai vairāk pierādījumu tam, ka mēs dzīvojam pēdējā dienā, paaudzē, kas redzēs Jēzu Kristu atgriežamies uz zemi. Un šovakar es saku jums vēlreiz: “Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies jūsu acu priekšā.”

257 Jūs Tūsonā, jūs Kalifornijā, jūs Ņujorkā, kas esat pievienojušies pa telefona līnijām, šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies jūsu acu priekšā.

258 Pricāsimies un līksmosimies, jo Jēra kāzas ir tuvu un viņa, līgava...Viņa līgava ir sataisījies.

259 Pacelsim mūsu rokas un slavēsim Viņu, visi ļaudis. Lai Dievs jūs svētī.

Šodien šī Rakstu vieta ir piepildījies

(This Day This Scripture Is Fulfilled)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 19. februārī
Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 65-0219 ilgst 1 stundu 23 minūtes.
No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.